

LähiTapiola Pirkanmaa

150 vuotta elämää turvaamassa

LähiTapiola Pirkanmaata on edeltänyt useita kymmeniä yhtiöitä ja useita fuusiota, joista Lähivakuutuksen ja Tapiolan fuusio vuonna 2012 on viimeisin. Tapiolan historialliset juuret ulottuvat Paloapuyhtiön perustamiseen vuonna 1857. Alueyhtiö LähiTapiola Pirkanmaan historiallisten juurten katsotaan ulottuvan 150 vuoden päähän vuoteen 1865, jolloin perustettiin Ruoweden pitäjän erinäinen Paloapuyhdyskunta.

Keskinäisen vakuutustoiminnan juuret Suomessa ulottuvat vuoteen 1770, jolloin kuningas Adolf Fredrik säätöi lain pitäjien paloapuyhdistysten perustamisesta. Näin luotiin virallinen perusta yhdistysmuotoiselle vakuutustoiminnalle.

LähiTapiola Pirkanmaan historiasta löytyy useita kymmeniä edeltäjäyhtiöitä ja useita fuusioita. Lähivakuutuksen ja Tapiolan tarinat kulkevat rinnatusten 1800-luvulta aina vuoden 2012 fuusioon asti. LähiTapiola Pirkanmaan alueyhtiön historialliset juuret ulottuvat Ruoweden pitäjän erinäinen Paloapuyhdyskunnan perustamiseen. Keisarillisen Suomen Senaatti hyväksyi yhdistyksen säännöt 14. päivänä marraskuuta 1865. Tästä päivästä katsotaan LähiTapiola Pirkanmaan toiminnan alkaneen. Ruoweden pitäjän erinäinen Paloapuyhdyskunnan ensimmäinen palovakuutus myönnettiin Ylä-Hanhon tilan pihapiirin rakennuksille. Ylä-Hanhon tila eri aikoina rakennettuine rakennuksineen on edelleen olemassa, mutta rakennuksista vanhin, vuonna 1865 vakuutettu vanha päärakennus, on purettu.

Ruoweden pitäjän erinäinen Paloapuyhdyskunnan ensimmäinen palovakuutus myönnettiin Ylä-Hanhon tilan pihapiirin rakennuksille.

Vuonna 1809 Suomi siirtyi osaksi Venäjän keisarikuntaa. Kaupungeissa paloturvallisuuteen alettiin kiinnittää entistä enemmän huomiota. Kadut kaavoitettiin väljemmin ja rakennukset erotettiin toisistaan palomureilla. Tätä toimintaa vauhditti varmasti osaltaan Turun palo, joka tuhosi lähes koko kaupungin vuonna 1827. Merkittäviä kaupunkipaloja sattui toki muissakin kaupungeissa. Vuonna 1865 Tampereella raivonneessa tulipalossa tuhoutui kahdeksantoista puutaloa kokonaan ja kuusi taloa osittain. Yli 500 ihmistä jäi kodittomiksi. Palo alkoi kauppiaas Hildénin halkovajasta Kauppakatu 10:ssä ja levisi yli kadun aina Rantakadulle, nykyiselle Satamakadulle saakka.

Maaseudulla asiat eivät olleet paljon paremmin. Pärekattoisia asuinrakennuksia paloi tuosta, eivätkä talousrakennuksetkaan olleet tulipaloilta turvassa. Maaseudulla paloturvallisuus oli lähinnä pitäjien paloapuyhdistysten käsissä, jotka olivat täystyöllistettyjä. Vakuutusyhdistysten työ maaseudulla ei rajoittunut pelkästään vakuutusten myöntämiseen ja korvausten maksamiseen, vaan ensimmäisistä toimintavuosista lähtien tulipaloja ehkäisevä valistustyö kuului olennaisena osana yhdistysten toimintaan. Tätä palosuojelutyötä hoidettiin yksinomaan paloapuyhdistyksien voimin aina vuoteen 1934, jolloin se palolain mukaan siirtyi kuntien tehtäväksi.

Kovin helppo ei Ruoweden pitäjän erinäinen Paloapuyhdyskunnankaan alkutaival ollut. Tulipaloja sattui, eikä yhdistyksellä aina ollut rahaa korvausten maksuun. Tuolloin oli nimittäin voimassa käytäntö, jonka mukaan vakuutusmaksut kerättiin vasta jälkikäteen sattuneiden vahinkojen mukaan. Kun rahaa ei ollut, jouduttiin korvauksia maksamaan lainarahalla tai siirtämään korvausten maksua. Tällöin korvaussumma muuttui velaksi, josta jouduttiin maksamaan kovaa korkoa. Jos tulipaloja oli paljon, joutuivat paloapuyhdistykset taloudellisiin vaikeuksiin ja jopa lopettamaan toimintansa. Tilanteeseen saatiin korjaus vasta vuonna 1908, jolloin annettiin ensimmäinen, oma paloapuyhdistyksiä koskeva laki, jossa säädettiin jälleenvakuuttaminen pakolliseksi.

1800-luvun lopulla vakuutuslalla elettiin voimakasta nousukautta nopeasti kasvavan teollisuuden vauhdittamana. Suomalaiseen vakuutustoimintaan tuli mukaan myös useita ulkomaisia kilpailijoita. Niiden toiminta ei kuitenkaan ulottunut syvälle maaseudun sydämeen, missä paloapuyhdistykset kykenivät säilyttämään kilpailuasemansa. Tässä auttoi varmasti osittain myös maaseutuväestön vahva yhteisöllisyys ja keskinäisyys eli yhdistysten jäsenten omistajuus, jolle tänä päivänäkin LähiTapiola Pirkanmaan toiminta perustuu.

Viime vuosisadan alun Suomi kulki kohti itsenäistymistään. Yhteisöjen järjestäytyminen oli vilkasta ja se näkyi myös vakuutustoiminnassa. Tapiolan edeltäjäyhtiöistä Pohja perustettiin vuonna 1909 ja Aura vuonna 1917. Aura syntyi, kun Maanviljelijäin Keskinäinen tapaturmavakuutusyhdistys laajensi toimintaansa vahinko- ja autovakuutuksiin. Paloapuyhdistysten edunvalvontaa hoitamaan perustettiin Maaseudun Paloapuyhdistysten Liitto ry.

13. helmikuuta 1910 Suomen osuuskauppiat perustivat pääkonttorissaan Rautatietorin kullmassa Paloapuyhdistys Tulenvaran, josta tuli osa tulevaa Tapiola-yhtiötä. Yhdistykseen liittyi yhteensä 83 osuuskauppaa ja sen yhteinen vakuutettava omaisuus oli sen ajan rahassa 2,7 miljoonaa markkaa.

Keväällä 1917 Helsinkiin saapui edustajat 39:stä Pellervo-Seuraan kuuluvasta paikallisesta paloapuyhdistyksestä perustamaan maalaisten omaa jälleenvakuutusyhdistystä, Keskinäistä Jälleenvakuutusyhtiö Vakavaa.

Vuonna 1917 Suomi itsenäistyi, minkä jälkeistä aikaa leimasi voimakas rakentaminen. Työssä käyvät suomalaiset saivat lain määräämän tapaturmavakuutuksen. Sosiaalisen vastuun ilmapäässä saivat alkunsa myös osuusliikkeen Eläkekassa Elonvara ja Keskinäinen henkivakuutusosakeyhtiö Pohja.

Suomalaisten elintason parantuessa autokanta kasvoi voimakkaasti ja samalla syntyi tarve uudenlaiselle vakuutukselle. Ensimmäiset autovakuutukset annettiin 1920-luvun alkupuolella. Noihin aikoihin automobiili oli vielä harvinaisuus ja syytysjärjestelmä tekniikaltaan kehittymätön. Niinpä autopaloja sattui ja ensisijainen vakuutus autoille olikin tuolloin palovakuutus.

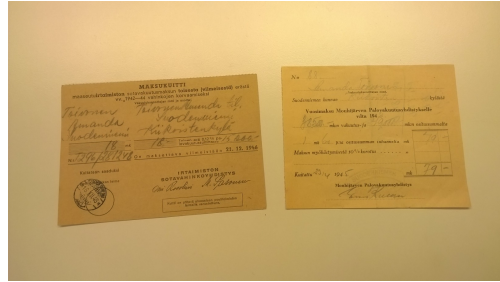
Syyskuussa 1925 astui voimaan ensimmäinen moottoriajoneuvoliikenteestä johtuvan vahingon vastuusta annettu laki. Näihin aikoihin Maanviljelijäin Keskinäinen Tapaturmavakuutusyhdistys laajensi vakuutusvalikoimaansa vahinko- ja autovakuutuksella ja otti käyttöön nimen Aura.

1930-luvulle tultaessa nousukausi kääntyi Yhdysvaltain talouden taantumana myötä nopeasti maailman laajuiseen lamaan. Suomessa alkoi pula-aika.

Vuonna 1933 säädettiin laki keskinäisistä vahinkovakuutusyhdistyksistä. Vuosikymmenten aikana ympäri maata syntyi paikallisia Lähivakuutusyhdistyksiä. Lisääntyvä paloturvallisuus ja nouseva talous käänivät vakuutustoiminnan lopulta kannattavaksi. Osuustoiminnan perustama Tulenvara muutti nimensä. Siitä tuli Keskinäinen vakuutusyhtiö Vara.

Kiihtyvän vakuutuskilpailun keskeytti toinen maailmansota. Pommitukset aiheuttivat valtavaa vahinkoa myös rintaman takana kaupungeissa ja maaseudulla. Suomessa päätettiin useampien muiden sotaa käyvien maiden käytännöistä poiketen korvata vakuutuksista siviileille kaikki sotatoimien aiheuttamat irtaimisto- ja kiinteistövahingot. Tätä varten perustettiin Sotavahinkoyhdistys. Sotavahinkoyhdistys toimi Suomessa 1939–1951. Sen jäseninä olivat sotavahinkolain mukaisia rakennusten ja metsän palovakuutuksia myöntäneet vakuutuslaitokset. Irtaimiston palovakuutuksia myöntäneet vakuutuslaitokset muodostivat Irtaimiston sotavahinkoyhdistyksen, joka toimi 1940–1981. Vaikka yhdistyksiä oli kaksi, niitä johtivat samat henkilöt. Yhdistysten avulla vakuutuskorvaukset saatiin useamman maksajan kannettaviksi.

Vuonna 1944 Sotavahinkoyhdistykselle siirrettiin lakkautettujen suojeluskuntien omaisuus ja varat. Jatkosodasta aiheutuneiden korvausten maksun jälkeen yhdistysten varat lahjoitettiin Sotavahinkosäätiölle, joka toimii edelleen. Säätiö tukee ja edistää taloudellista ja yhteiskunnallista tutkimus-, opetus- ja julkaisutoimintaa, kuitenkin ensisijaisesti sellaista edellä mainittua toimintaa, joka liittyy sotiimme. Säätiö voi myös tukea muuta sotiimme liittyvää toimintaa ja vapaaehtoista maanpuolustustyötä.

*Tällä maksukortilla Suodenniemen Kiikoisten kylässä asuvalta
Amanda Toivoselta perittiin toinen erä irtaimiston sotavakuutusmaksusta
vahinkokauden 1942-44 vahinkojen korvaamiseksi.*

Sotavahinkolain mukaisten vakuutusten korvaukset ja vakuutusmaksut suoritettiin vasta sodan päätyttyä. Vakuutettu omaisuus jaettiin kolmeen ryhmään; asutuskeskusten rakennukset, teollisuuslaitosten rakennukset sekä muut rakennukset ja metsät. Jos vakuutusmaksut eivät riittäneet ryhmässä sattuneiden vahinkojen korvauksiin, oli korvauksia tässä ryhmässä alennettava. Jos alennus oli yli 20 prosenttia, valtion varoista myönnettiin avustusta.

Vuonna 1947 maaseudun vakuuttajat Vara, Pohja ja Elonvara yhdistivät voimansa ja muodostivat Pohja-yhtymän. Tampere vetovoimaisena kasvukeskuksena alkoi muotoutua samaan aikaan, kun Messukylä liitettiin Tampereeseen. Vuonna 1950 siirrettiin Lielahden alue Ylöjärvestä Tampereeseen. Vuonna 1966 kaupunkiin liitettiin Aitolahti ja vuonna 1973 Teisko. Teknisen kehityksen myötä maaseutu alkoi koneellistua. Samalla syntyi uusia riskejä, joita varten tarvittiin vakuutuksia. Ahkerat vakuutusasiamiehet kiersivätkin pitäjiä talo talolta myyden vakuutuksia. Vielä 50-luvulla vakuutusasiakirjoissa mainittiin vakuutettavien rakennusten lisäksi myös kodin irtaimistoa. Tuolloin esimerkiksi sellaiset uudenaikaiset kodinkoneet kuin ompelukone ja radio mainittiin vakuutuskirjassa erikseen ja niille määriteltiin vakuutettava arvo.

Vuonna 1957 Maa-Aura solmi yhteistyösopimuksen Maalaisten Paloyhdistyksen kanssa. Syntyi Vahinko-Aura. 1960-luvun alussa uudelle yhtiölle rakennettiin Helsingin Töölön tulliin näyttävä pääkonttori, joka sai nimekseen Auratalo. Auratalossa henkilökunnan ja johdon lounastilat olivat eri tiloissa, mikä hyvin kuvaa ajan hengen mukaista konservatiivisuutta. Pääkonttorit olivat naisvaltaisia ja kenttäorganisaatiot miesvaltaisia. Alan imago ja mielikuva alasta ei tuohon aikaan ollut kovin imartelevalta. Vakuutusyhtiöihin liitettiin hyvin voimakkaasti ajatus, että ne keräävät asiakkaiden rahat ja pitävät ne itsellään.

1970-luvulle tultaessa maassa oli paljon pieniä ja keskisuuria vakuutusyhtiöitä. Toimialalla alettiin hakea parempaa kilpailukykyä ja toiminnan tehokkuutta. Tuolloin nähtiin alan fuusioaalto, jossa vahinko- ja henkiyhtiöt päätyivät yhteen. Syntyi vakuutustavarataloja, jotka tarjosivat kaikki tavallisen ihmisen ja myös yrityksen vakuutusasiat samasta paikasta. Vakuutusyhtiöt kehittivät ahkerasti uusia vakuutuspaketteja tai -sopimuksia.

**APU ON LÄHELLÄ
VAKUUTUSYHDISTYKSISSÄ**

Perheen tapaturmavakuutukset saat kätevästi
koti vakuutuksen lisävakuutuksena

Olemme vakuutuksen eläin lähtökäsitteistä.
 Meillä on yli 5000 vakuutusosasto - Olemme joulun ja kassan kanssa. Yhteinen
 Suomi.
 Olemme vakuutuksen eläin lähtökäsitteistä. Olemme joulun ja kassan kanssa. Yhteinen
 Suomi.
 Olemme vakuutuksen eläin lähtökäsitteistä. Olemme joulun ja kassan kanssa. Yhteinen
 Suomi.

Kotitalousvakuutus
perheen tapaturmavakuutus
maailman laajin

VAKUUTUSYHDISTYKSET LÄHIVAKUUTUS

Vuonna 1974 vakuutusyhtiöt Aura, Kansa ja Pohja perustivat Akapo Oy:n tuottamaan vakuutusyhtiöille atk-palveluja. Kansa jäi pois yhtiöstä jo seuraavana vuonna, mutta Auran ja Pohjan yhteistyö jatkui. Tämän yhteistyön kokemukset auttoivat osaltaan Auraa ja Pohjaa myöhemmin fuusioitumaan. Vuonna 1978 valmistui Auran uusi pääkonttori Tapiolaan, minne myös yhtiöiden yhteinen tietojenkäsittelykeskus muutti. Lähivakuutuksessa atk:n tuloon ei uskottu yhtä vahvasti. Sitä jopa vastustettiin hankalana, työläänä ja kalliina. Vakuutusyhdistyksen toimitusjohtaja kertoikin tuolloin medialle, että ”tänä vuonna yhdistys on luopumassa atk:n käytöstä. Automaattista tietojenkäsittelyä pidetään liian jäykkänä ja vaikeasti valvottavana”. Näin ei käytännössä tietenkään tapahtunut. Atk oli tullut jäädäkseen.

Yhtiössä käytössä olleet IBM-tietokone ja Mobiran puhelin

1980-luvulle tultaessa vakuutusosalalla Auran ja Pohjan kanssa kilpailevat palovakuutusyhdistysten jälleenvakuuttajat Vakava ja Sampsa päättivät yhdistyä Vakava-Sampsaksi. Liikennevakuuttamisesta oli tuolloin tullut vakuutusyhdistyksille merkittävä tulonlähde. Vakuutusyhtiö ARA kilpaili liikennevakuutuksista omalla erikoisella tavallaan. ”Raittiiden yhtiöksi” kutsuttu ARA myönsi asiakkailleen liikennevakuutuksesta alennusta, kun asiakas allekirjoituksellaan tuva ARA sulautui Vakava-Sampsaan. Koska yhtiön nimeksi ei mitenkään voitu antaa Vakava-Sampsa-ARA päätettiin yhtiö nimetä Lähivakuutukseksi. Siitä tuli vakava kilpailija Aura- ja Pohja-yhtiöille.

Yksi ja kaksi – Tapiolaksi

Tapion päivänä 18.6.1982 Aura ja Pohja fuusioituivat. Tapiolana yhtiöryhmä alkoi toimia vuonna 1984. Tampereelta johdettavaksi tuli Tapiolan silloinen Länsi-Suomen alue. Tapiola saavutti nopeasti hyvän työnantajan maineen. Pitkäaikaisia työsuhteita oli paljon ja työntekijöistä pidettiin kiinni myös vaikeina aikoina. Henki oli hyvä ja kannustava. Sekä sisäisesti että ulkopuolisten voimin tehdyt ilmapiirikartoitukset kertoivat tästä vuosi toisensa jälkeen. Tapiolasta kasvoi Pirkanmaalla vahva yhteiskunnallinen vaikuttaja, joka osallistui monin tavoin aktiivisesti paikalliseen liike- ja kulttuurielämään. Yhteiskunnallinen vaikuttaminen, sidosryhmäsuhteiden hoitaminen ja osallistuminen paikkakunnan toimintaan muussakin kuin bisnesmielessä koettiin äärettömän tärkeänä toiminnan osa-alueena.

Komediateatterin LähiTapiola-näyttämö

1980-luvun alussa Lähivakuutuksessa koettiin kasvupainetta suuriin kaupunkeihin. Lähivakuutuksen voima oli aina ollut, että se tunsu asiakkaansa ja riskinsä hyvin. Yhtiön markkinaosuus oli tuolloin reilu yhdeksän prosenttia. Lähivakuutusryhmään kuului noin 90 yhdistystä, jotka työllistivät kaikkiaan noin tuhat ihmistä. Lähivakuutuksessa kuten Tapiolassakin asiak-

kaat muodostivat hallinnon ja hallituksen ja toivat yritykseen asiakasnäkökulman. Vuonna 1985 atk-palveluja Tapiola-ryhmälle tuottavasta Akaposta tuli Tieto-Tapiola Oy.

Tietojenkäsittelyä Tieto-Tapiolassa

1980-luvun puolivälissä vapautuneiden valuuttamarkkinoiden myötä vakuutusyhtiöt lähtivät isoilla riskeillä kansainvälisille jälleenvakuutusmarkkinoille. Kansainvälistyminen nähtiin trendinä, jossa Tapiola oli muiden mukana. Käytännössä tämä kansainvälistyminen kuitenkin epäonnistui täydellisesti, mikä johti koko vakuutusalan suuriin vaikeuksiin. Muitakin vaikeuksia vuosikymmenen aikana koettiin. 1980-luvulle osui useampia vuosia, jolloin sattui isoja palovahinkoja ja myrskyjä. Tämä koetteli niin Tapiolaa kuin Lähivakuutustakin. Tapiola oli lisäksi vuosikymmenen lopulla tilanteessa, jossa sillä keskinäisen omistajuuden kautta oli muutamia suuria asiakasomistajia. Jos nämä omistajat olisivat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin, ne olisivat voineet kaatuessaan viedä Tapiolan mukanaan. Tätä riskikeskittymää alettiin purkaa.

1990-luvulle tultaessa Suomen talous koki äkkipysäyksen valtion epäonnistuneen talouspolitiikan seurauksena. Neuvostoliitto hajosi 1991 ja alkoi pankkikriisi, josta toipuminen kesti miltei koko 1990-luvun. Jo tuolloin Lähivakuutuksen ja Tapiolan välillä käytiin useaan otteeseen neuvotteluja fuusiosta.

2000-luvun alussa Tapiola laajensi toimialaansa finanssipalveluihin. Perustettiin Tapiola Omaisuudenhoito Oy ja Tapiola Rahastoyhtiö Oy. Vuonna 2002 tehtiin päätös Tapiola Pankki Oy:n perustamisesta. Pankki aloitti toimintansa vuonna 2004. Pankin odotettiin parantavan Tapiola-ryhmän uskottavuutta ja sen roolin Tapiola-ryhmässä uskottiin kasvavan ja tekevän Tapiolasta entistä vahvemman toimijan finanssimarkkinoilla. Kun yksityisasiakkaiden pankkipalvelut ensi saataisiin kuntoon, rakennettaisiin palveluja pk-yrityksille.

Sekä Tapiolan Tampereen toimisto että paikallinen Tapiola Pankki olivat vuosia suunnannäyttäjiä valtakunnallisestikin Tapiolalle. Tuloksellisesti ja taloudellisesti pärjättiin hyvin. Pirkan-

maalla tehtiin monia asioita ensimmäisenä ja luotiin toimintatapoja, joista sittemmin tuli koko Tapiolan tapa toimia. Lista erilaisista hankkeista on pitkä. Sille kuuluivat erilaiset yrityssek-
torin kehittämisprojektit, tiennäyttäjän rooli neuvottelukuntatyöskentelyssä, järjestelmälli-
nen suhteiden hoito tiedotusvälineisiin ja muihin sidosryhmiin, puhelinkorvausjärjestelmään
siirtyminen ja puhelinpalvelun kehittäminen monien muiden hankkeiden ohella.

Lähivakuutus-ryhmässä keskinäinen omistus pohja haluttiin säilyttää vahvana, vaikka kasvu-
paine suurten kaupunkien suuntaan oli edelleen kova. Lähivakuutuksen asema oli vahva haja-
asutusalueilla ja pienissä kaupungeissa. 1970-luvulla alkoi pirkanmaalaisten palo- ja lähiva-
kuutusyhdistysten fuusioituminen jatkui aina vuoteen 1996, jolloin perinteikäs ja vahvasti
paikallisuuteen perustuva toimija muutti nimensä Pirkanmaan Lähivakuutusyhdistykseksi.
Lähivakuutuksesta muodostui Pirkanmaalle vahva, oman tiensä kulkija, jolle tärkeää oli toi-
minnan kannattavuus ja prosessien tehokkuus, alueellisen itsenäisyyden korostaminen, hen-
kilöstön osaamiseen panostaminen sekä näkyvä markkinointi ja läsnäolo erityisesti urheilun
ja liikunnan parissa.

Nobody can buy this company

”Nobody can buy this company.” Moni muistanee vielä televisiomainoksen, jossa kansainväli-
set liikemiehet marssivat Tapiolan konttoriin ostotarkoituksessa. Tuhansien omistaja-
asiakkaiden kuvia katsellessaan miehet totesivat, että tätä yhtiötä ei kukaan pysty ostamaan.
Kampanjalla haluttiin korostaa, että Tapiolan omistivat asiakkaat, eivät ulkopuoliset osak-
keenomistajat. Yhtiön tulokset koituvat siis asiakkaiden hyväksi, eivät osinkoina sijoittajille.
Tapiola kertoi tuolloin siirtävänsä tuloksestaan alennuksina ja hyvityksinä merkittävän osan
suoraan asiakkailleen, sekä vahvistavansa ja kehittävänsä palveluitaan omistaja-asiakkaiden
hyväksi. Vuoden 2005 tuloksesta maksettiin asiakkaille koko maassa yhteensä ennätyselliset
104,7 miljoonaa euroa hyvityksiä.

Vuonna 2007 Tapiolan omaisuudenhoito- ja rahastoyhtiöt yhdistyivät Tapiola Varainhoito Oy:ksi. 2009 Kiinteistöliiketoimintaa harjoittava Kiinteistö-Tapiola Oy aloitti toimintansa ja 2011 Tapiola aloitti varakkaiden yksityisasiakkaiden yksityispankkipalvelun eli private banking -palvelun. Tapiolan palveluvalikoimaan tulivat arvopaperivälityspalvelut.

Uudet keskustelut Tapiolan ja Lähivakuutuksen yhdistymisestä alkoivat vuoden 2011 keväällä Tapiolan aloitteesta. Aiesopimus fuusiosta allekirjoitettiin 23.12.2011.

Aluksi Lähivakuutuksessa pelättiin, että Tapiola suurena yhtiönä nielaisee Lähivakuutuksen. Yhtiöiden arvopohjat olivat kuitenkin niin lähellä toisiaan, että molemmat alkoivat uskoa alueyhtiörakenteeseen. Sekä Tapiola että Lähivakuutus uskoivat paikallisuuden voimaan. Ajatus fuusiosta piti kuitenkin ”myydä alueille” ennen kuin kaikki tulivat vakuuttuneiksi siitä, että yhdistyminen tulee onnistunut. Yhtiöiden hallintoneuvostot allekirjoittivat Lähivakuutus-Tapiolan perustamissopimuksen 7.2.2012. Samana päivänä tieto yhdistymisestä julkistettiin yhtiöiden asiakkaille, henkilöstölle ja medialle. LähiTapiola-ryhmän muodostuminen hyväksyttiin toukokuun loppuun mennessä yhdistys- ja yhtiökokousten sarjassa, joissa päättäjinä olivat Lähivakuutuksen ja Tapiolan omistaja-asiakkaat. Yhdistymisten jälkeen Tapiola ja Lähi-vakuutus nousivat Suomen viiden suurimman vakuutusyhtiön joukkoon.

LähiTapiolan yhteisen organisaation rakentaminen alkoi kesäkuussa 2012. Lähivakuutuksen ja Tapiolan henkilöstöt muuttivat yhteisiin tiloihin Espoossa, ja eri puolilla Suomea yhtiöt alkoivat yhdistää toimintojaan. Vaikka yhtiöt toimivat vielä juridisesti erillisinä, töitä ryhdyttiin jo tekemään yhdessä. Tampereella toiminnot keskitettiin Rautatienkatu 10:een.

Pirkanmaalla LähiTapiolan alueyhtiön toimialueen muodostivat Hämeenkyrö, Juupajoki, Kangasala, Kihniö, Kiikoinen, Kuhmalahti, Mänttä-Vilppula, Nokia, Orivesi, Pirkkala, Punkalaidun, Pälkäne, Ruovesi, Sastamala, Tampere, Virrat ja Ylöjärvi. LähiTapiola Pirkanmaalla oli tuolloin noin 100 000 asiakasta, joista noin 15 000 oli myös Tapiola Pankin asiakkaita. Lähivakuutuksen ja Tapiolan toimipaikkoja alueella oli yhteensä 14.

LähiTapiolan ylivoimatekijänä nähtiin yhtiön monikanavainen palvelu, joka käytännössä tarkoittaa, että asiakas voi valita juuri hänelle sopivimman asiointitavan niin vakuutus-, korvaus-, pankki- kuin sijoitusasioissakin. Pelko toimipaikkaverkoston näivettymisestä Pirkanmaalla ja henkilökohtaisen palvelun keskittymisestä Tampereelle osoittautui turhaksi. Vuoden 2015 päättyessä LähiTapiola Pirkanmaalla on 12 toimipaikkaa 15 kunnan alueella ja palveluksesaan yli sata finanssialan asiantuntijaa.

LähiTapiola aloitti virallisesti toimintansa 1.1.2013. Vuoden 2013 aikana fuusio eteni alueyhtiöissä. Tuolloin muodostettiin virallisesti myös LähiTapiola Pirkanmaa. Alueyhtiöitä oli tuolloin kaikkiaan 19. Kesäkuussa 2013 LähiTapiola Pankki ja S-Pankki päätetään fuusioda uudeksi S-Pankiksi.

Alueyhtiörakenne saavutti lopullisen muotonsa 2014, kun vapaaehtoisten vahinkovakuutus-ten kannat siirrettiin alueyhtiöiden hallintaan vuodenvaihteessa. LähiTapiola Eläkeyhtiön ja Eläke-Fennian fuusioiduttua Keskinäinen Työeläkevakuutusyhtiö Elo aloitti toimintansa tammikuussa 2014. LähiTapiola-rahastojen hallinto siirrettiin S-Pankki Oy:n tytäryhtiölle FIM Vainhoito Oy:lle. Uusi S-Pankki aloitti toimintansa toukokuussa 2014.

Vuonna 2014 kaksivuotiseksi arvioitu Lähivakuutuksen ja Tapiolan yhdistymisprosessi saatiin kuntoon. Aivan kivuttomasti tämä ei tapahtunut. Suurimman ja asiakkaidenkin suuntaan jonkin verran näkyneen ongelman tuotti kahden suuren yhtiön tietokantojen yhdistäminen. Ajan oloon tämänkin ongelma kuitenkin saatiin ratkaistua. Tuotteiden osalta Lähivakuutuksen ja Tapiolan parhaat vakuutus tuotteet yhdistettiin uuden sukupolven tuotepaletiksi ja uusien tuotteiden kehittäminen käynnistettiin aktiivisesti.

Alueorganisaatiomalli, jossa LähiTapiolan alueorganisaatiot toimivat itsenäisinä, tarjoaa mahdollisuuden uutuustuotteiden pilotoinnille valitun alueorganisaation alueella. Tällainen tuotepilotointi on ollut muun muassa Lääkärikeskus Dextran kanssa kehitetty TerveysHelppi - palvelu LähiTapiolan henkilövakuutusasiakkaille. Tuote pilotoitiin vuonna 2014 LähiTapiola Pirkanmaan alueella. 2015 Pirkanmaalla ja pääkaupunkiseudulla on pilotoitu uusina tuotteina laajennettua urheiluvakuutusta Kuntoilijaturvaa ja Urheilijaturvaa.

LähiTapiolan hallintomalli ja omistajat Pirkanmaalla

LähiTapiola Pirkanmaa Keskinäisen Vakuutusyhtiön omistajat ovat yhtiön ensivakuutuksenottajat sekä LähiTapiola Keskinäinen Vakuutusyhtiö takuupääoman omistajana. LähiTapiola Pirkanmaan hallintoelimiä ovat hallintoneuvosto, hallitus ja toimitusjohtaja. LähiTapiola Pirkanmaan hallinnoinnissa noudatetaan LähiTapiola-ryhmässä yhteisesti vahvistettuja hallinnoinnin periaatteita.

Ylintä valtaa LähiTapiolassa käyttävät yhtiön omistajat eli asiakkaat, jotka omistajina ovat oikeutettuja osallistumaan yhtiökokoukseen. Hallintoneuvosto on tärkeä osa organisaatiota. Siihen pyritään valitsemaan Pirkanmaalla asiakkaita, jotka parhaalla mahdollisella tavalla niin ikänsä, sukupuolensa, ammattinsa kuin asuinpaikkansakin puolesta edustavat asiakaskuntaa. Vuonna 2015 LähiTapiola Pirkanmaan hallintoneuvostoon kuuluu 41 jäsentä.

Hallintoneuvoston tehtävänä on nimittää hallituksen jäsenet kolmeksi vuodeksi kerrallaan, valvoa hallituksen ja toimitusjohtajan vastuulla olevaa yhtiön hallintoa, päättää hallituksen jäsenten lukumäärä sekä valita tarvittavat hallituksen jäsenet, antaa varsinaiselle yhtiökokoukselle lausuntonsa tilinpäätöksestä ja tilintarkastuskertomuksesta, päättää asioista, jotka koskevat toiminnan huomattavaa supistamista tai laajentamista taikka muuta olennaista muuttamista, ellei asia lain mukaan kuulu yhtiön muun toimielimen päätösvaltaan. Hallintoneuvosto voi lisäksi antaa hallitukselle ohjeita asioissa, jotka ovat laajakantoisia ja periaatteellisesti tärkeitä.

150-vuotisjuhlavuonna 2015 LähiTapiola Pirkanmaan Keskinäisen Vakuutusyhtiön kahdeksanjäsenisen hallituksen puheenjohtaja on tamperelainen toimitusjohtaja Mikko Wiren, toimitusjohtaja on Pentti Kuusela ja hallintoneuvoston puheenjohtaja hämeenkyröläinen maatalousyrittäjä Tiina Linnainmaa. Vuoden 2014 tuloksesta LähiTapiola Pirkanmaa palautti asiakasomistajilleen kaksi miljoonaa euroa. Lisäksi LähiTapiola Pirkanmaan vakuutusmaksut pysyivät ennallaan.

Vuoden 2015 lopulla Suomi on monella tavalla uuden edessä. Maahan tulee odotettua enemmän pakolaisia, hallitus kaavailee ankaria toimia maan kilpailukyvyyn parantamiseksi ja uusien työpaikkojen luomiseksi. Kansa protestoi, mutta myös uskoo parempaan tulevaisuuteen. Digitalisoitumisen myötä LähiTapiolan korvauskäsittelystä uskotaan lähivuosina siirtävän jopa 80 prosenttia kokonaan tietokoneiden hoidettaviksi. Asiantuntijatehtävissä toimivia henkilöitä tullaan tarvitsemaan myös jatkossa, eikä henkilökohtaisesta palvelusta ja alueen toimipisteistä tulla kokonaan luopumaan. Myös tuotekehityksen puolelle yhteiskunnan digitalisoituminen asettaa omat paineensa. Jos vuosituhaten alussa finanssituotteet tulivat voimakkaasti mukaan vakuutustoimintaan, näyttäisi nyt erilaisilla terveyteen ja hyvinvointiin liittyvillä tuotteilla olevan kysyntää. Tuopa tulevaisuus millaisia haasteita hyvänsä, LähiTapiola Pirkanmaa elää ajassa ja kehittää tuotteitaan ja palvelujaan turvaamaan omistaja-asiakkaidensa elämää, kuten se on tehnyt jo 150 vuoden ajan.

Lähteet:

Paikallista lähivakuutustoimintaa Ruovedellä sekä Kurussa ja Teiskossa

Henkilöhaastattelut: Martti Silvennoinen, Asko Laaka, Pentti Kuusela

FrancMedia, Tapiolan ja Lähivakuutuksen historiasta kertovan tv-ohjelman käsikirjoitus

4.9.2015

Tarinoita Tampereelta II, Tapiola on Tapiola Tampereen kiälelläki, Irmeli Jokilampi

www.sotavahinkosaatio.fi

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Minerva_Radio_PERFECT_W_0524.jpg

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Pump_Tank_Fire_Extinguisher.jpg